

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

«Μακάριος ὃς ἔχει οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ»¹, ο λόγος του προφήτη Ησαΐα. Μακαρίζει όποιον έχει έναν δικό του άνθρωπο στον ουρανό κοντά στον θρόνο του Θεού, επειδή νιώθει ιδιαίτερη προστασία και δύναμη από το ιερό του πρόσωπο. Αυτή η σκέψη μου ήρθε στο μυαλό σήμερα που ετοιμαζόμαστε να εορτάσουμε την μνήμη του αγίου Νικολάου, του πολιούχου και προστάτη της πόλεως μας. Νιώθω ευλογημένος και ευτυχισμένος που ο ναός του, η εικόνα του, το λείψανό του φυλάει, ευλογεί, προστατεύει τους Αλεξανδρουπολίτες που είτε είναι γηγενείς, είτε κατοικούν γύρω από τον πανέμορφο και ιστορικό ναό του. Ο άγιος Νικόλαος είναι για μας ο ιατρός των ασθενών μας, ο φρουρός των εχθρών μας, ο έφορος των αναγκών μας, ο ρύστης των συμφορών μας, ο επίσκοπος των ψυχών μας, ο ιερέας των καρδιών μας.

Μέσα σε αυτήν την κρίση που βιώνουμε και την δοκιμασία της πανδημίας, οι θλίψεις μεγαλώνουν, οι πόνοι μας βαραίνουν, ο διχασμός μας διαλύει. Μεγάλα κύματα μας πνίγουν και οι θαλασσοδαρμένες ψυχές μας αναζητούν τον μεγάλο καπετάνιο και καθοδηγητή. Τον άγιο Νικόλαο. Τον άνθρωπο του Θεού που γιορτάζει στην καρδιά του χειμώνα και σκορπίζει παντού άνοιξη. Τον αρχιερέα που γεννήθηκε στα Πάταρα, έγινε εκεί ιερέας και υπηρέτησε ως αρχιερέας στα Μύρα της Λυκίας. Κοιμήθηκε το 330 μ.Χ. και σήμερα ζει ως αιώνιος και παγκόσμιος διδάσκαλος, αφού σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται»².

Έχει μείνει στην Εκκλησία παροιμιώδης ο τρόπος που ελεούσε, αγαπούσε και πίστευε. Από την πίστη στο Χριστό άλλωστε ξεκινούν όλα. Τι σημαίνει όμως πίστη και αγιότητα σήμερα που βιώνουμε την αναρχία μέσα στην ζωή της Εκκλησίας.

Αγιότητα σημαίνει εκούσια συμμετοχή στην πάλη ενάντια στον διάβολο και στο θέλημα του εαυτού μου. Χωρίς θέλημα δεν μπορώ να σωθώ. Όμως θέλημα, θυσίες, υπακοή, ασκητικό και αγαπητικό. Ο Χριστός ζητά τα πάντα από τον άνθρωπο. Νου,

¹ Ησ. 31, 9.

² Ιωαν. 11, 25.

καρδιά και μόχθο, χωρίς άσκηση οι επιθυμίες και τα λάθη δεν καθαρίζονται, αντιθέτως ποτίζουν και θεριεύουν. Ο μεγάλος ασκητής και άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, αναφέρει: «Όπου δεν υπάρχει λύπη, δεν υπάρχει σωτηρία». Τίποτα δεν έρχεται χωρίς προσπάθεια. Η βοήθεια του Θεού έρχεται στον κόπο, στον πόνο, στην άσκηση, στην υπακοή, στην δοκιμασία, στην τρικυμία. Μόνο αυτά μας οδηγούν με όλη μας την υπόσταση στο να φωνάξουμε «Κύριε, ελέησον μας», Κύριε βοήθησε μας. Και τότε πάνω στην τρικυμία της ζωής θα έρθει,

Ο καπετάνιος του,

Ο άγιος μας,

Ο προστάτης της ορφανής μου ψυχής,

Ο τροφέας της πεινασμένης μου ζωής,

Ο σωτήρας της αιχμαλωτισμένης μου λογικής,

Ο κυβερνήτης της τρικυμισμένης μου ύπαρξης.

Ας τον γιορτάσουμε πνευματικά, ας τον τιμήσουμε βιωματικά και ας πάρουμε το μήνυμα που στην μνήμη του εκπέμπει σήμερα: Υπακοή στην Εκκλησία, ταπείνωση στη ζωή μας με προσευχή και θάρρος.

Ο μεγάλος άγιος προστάτης των ναυτικών και της πόλεως μας, διδάσκει θάρρος και προσευχή. Είναι όμορφα τα λιμάνια αλλά τα πλοία στις φουρτούνες κρίνονται αξιόπλοα.

† Αρχιμ. Ειρηναίος Λαφτσής